

ქალთა ხმა საინფორმაციო ბიულეტენი #9

2017 წლის სექტემბერი

მომზადებულია პროექტის
„ქალთა უფლებების გაძლიერება დასავლეთ საქართველოში“ ფარგლებში

მხარდამჭერი - ორგანიზაცია

ნომრის თემა

მაგნე ჩვევები (აზარტული თამაშები, ნარკომანია, ალკოჰოლიზმი) და ოჯახური ძალადობა

ოჯახური ძალადობის განვითარების მრავალწახნაგოვან პრიზმაში ერთ-ერთი სერიოზული ადგილი უჭირავს ისეთ მაგნე ჩვევებს, როგორც არის აზარტული თამაშები, ალკოჰოლიზმი, ნარკომანია. ხშირ შემთხვევაში მაგნე ჩვევების გავლენა ადამიანებზე იმდენად ძლიერია, რომ გარშემომყოფები გამოსავალს ვერ პოულობენ და მათი გადარჩენის მცდელობა უშედეგოა.

აზარტული თამაშები

რას ნიშნავს აზარტული თამაშები და რატომ ხდებიან ადამიანები მასზე დამოკიდებულები, რატომ ვერ ახდენენ სხვა რამეზე კონცენტრირებას და ცხოვრების უკეთესობისკენ შეცვლას? რას აკეთებენ, როგორ იქცევიან ამ დროს ის ადამიანები, ვისზეც ვრცელდება მათზე აგრესიული ქმედება?

აზარტული თამაშების ისტორია საფრანგეთიდან მოდის. პირველი კაზინო თურმე 1765 წელს გაიხსნა პარიზში. კაზინოს გახსნაზე ნებართვა გასცა საფრანგეთის პირველმა მინისტრმა იმისათვის, რომ შეეცხო ლუდოვიკო XII-ის ხაზინა. მაშინ გაიგო

პირველად მსოფლიომ, რომ გარდა კარტის თამაშისა, არსებობდა თამაში ბორბალზე, ე.წ. რულეტზე. დღესდღეობით, რულეტი ყველაზე პოპულარულ კაზინოს თამაშად ითვლება თითქმის ყველა ქვეყანაში და დროსთან ერთად მისით დაინტერესება სულ უფრო მატულობს.

ერთ-ერთი გავრცელებული ლეგენდის თანახმად, სათამაშო ბორბალი გამოიგონა ცნობილმა ფრანგმა ფილოსოფოსმა და მათემატიკოსმა, პასკალმა. იგი თურმე სულაც არ აპირებდა აზარტული თამაშებისთვის სათამაშო მოწყობილობის შექმნას, უბრალოდ მისი გამოგონება გამოიყენეს კომერციული ალღოს მქონე ადამიანებმა. გამოიყენეს და თანაც საკმაოდ წარმატებულადაც.

აზარტულ თამაშებს საქართველოში არცთუ ისე მცირე ხნის ისტორია გააჩნია. მე-19 საუკუნეში საქართველოში უკვე არსებობდა გარკვეული ტიპის სათამაშო დაწესებულება, რომელსაც ხშირად სტუმრობდნენ ქართული ელიტის წარმომადგენლები.

საბჭოთა კავშირის დროს აიკრძალა აზარტული თამაშები. აკრძალვა საქართველოზეც გავრცელდა. 1992 წლიდან კი ჩვენს ქვეყანაში აზარტული თამაშები უკვე მყარად იწყებს ფეხის მოკიდებას.

ბოლო წლების განმავლობაში გაიზარდა სამორინეების, სლოტ-კლუბებისა და ტოტალიზატორების რიცხვი, რასაც არაერთგვაროვანი დამოკიდებულება მოჰყვა საზოგადოების მხრიდან. თუმცა, ასეთი დაწესებულებები მომხმარებელთა სიმცირეს არ განიცდის. სათამაშო ბიზნესი 2005 წლიდან რეგულირდება კანონმდებლობით.

მაინც რა არის ის ხიბლი, რომელიც ყველა მოთამაშეს უკან, იგივე გზით აბრუნებს? რატომ ვერ სცილდებიან ადამიანები რულეტკას, რომელიც ხშირად მათი ცხოვრების დასასრულს ატრიალებს. რამდენად ეფექტურია ასეთი ადამიანების დახმარება და ვინ რა გზას მიმართავს.

ფსიქოლოგები ამბობენ...

ფსიქოლოგები ამ აკვიატებულ სურვილს ლუდომანიას, ანუ აზარტული თამაშებით გატაცებას უწოდებენ. მეცნიერები ლუდომანიას თავისი სირთულით და მიმდინარეობით ისეთი დაავადებების გვერდით აყენებენ, როგორცაა ნარკომანია და ალკოჰოლიზმი.

რა ხდება ამ დროს?

თავიდან ყველა უბრალო მოგების მიზნით შედის სამორინეში. ძირითად შემთხვევაში დასაწყისში ფორტუნა ახალბედებს ძალიან სწყალობთ. შემდეგ ყველაფერი ელვისებურად იცვლება და მოგებას წაგება ენაცვლება. ერთხელ მოგების შედეგად გამოყოფილი ადრენალინი იმდენად დიდია, რომ მოთამაშე კარგავს კონტროლის უნარს. მოქმედებს მხოლოდ ერთი სურვილით, კიდევ ერთხელ განიცადოს მოგებით გამოწვეული ნეტარება. ასეთ დროს ადამიანები კარგავენ კომუნიკაციას ახლობლებთან, მეგობრებთან, ხდებიან კარჩაკეტილები, ან პირიქით - აგრესიულები ყველას მიმართ.

ფსიქოლოგები მიიჩნევენ, რომ აზარტული თამაშებისადმი დამოკიდებულება ძლიერი ფსიქოლოგიური ფაქტორია. იმდენად ინგრევა ადამიანის ფსიქიკა, რომ სხვა რამეზე ვერ ახდენენ კონცენტრირებას, მხოლოდ იმაზე არიან ორიენტირებულნი, როგორ იმოგონ ფული. ფსიქიკაში ცვლილება, პირველ რიგში, გამოიხატება აგრესიაში - ძალადობენ ოჯახის წევრებზე, ძირითადად, მეუღლეზე, ხშირად - დედაზე. ოჯახიდან გააქვთ ძვირფასეულობა, ტექნიკა. ბოლოს, როცა ვალები კოლოსალურ თანხას აღწევს, ბინის გაყიდვის ჯერი დგება. თუ ოჯახი გადახდისუუნაროა და სხვა გზა არ არსებობს, მოთამაშეს ერთი არჩევანიღა რჩება - სუიციდი.

ფონდი „სოხუმის“ საქმიანობის პრაქტიკაში ძალადობის ამსახველ ქეისებში აზარტული თამაშები ხშირად ძირითად ადგილს იკავებს. განგაშს დედები იწყებენ, დედები, რომლებიც პირველები გრძნობენ მათ თავს დატრიალებული საფრთხის სიმძიმეს.

ირინა გ. საკუთარი ოჯახის ისტორიას ყვება. საუბრისას ხშირად ახსენებს, რომ როგორც მშობელი, დამნაშავეა იმაში, რომ დროულად ვერ შეამჩნია, როდის გაება მისი შვილი აზარტული თამაშების მახეში. ნერვიულობს, რატომ გამოეპარა, რატომ ვერ შენიშნა.

„გოგა მოწესრიგებული, კომფორტული ადამიანი იყო ყოველთვის. კარგად სწავლობდა. 22 წლის ასაკში დაოჯახდა. ერთმანეთი ძალიან უყვარდათ. უბედურება ერთ დღეს დაიწყო, როცა სახლში ოქროს ნივთები დაიკარგა. ყველა ვერსია განვიხილეთ, ვის შეეძლო ნივთი აეღო, სად შეიძლებოდა მისი დაკარგვა სავარაუდოდ. ყველაზე ამაზრზენი ის იყო, რომ თვითონ გოგაც მონაწილეობდა ამ პროცესში და ცდილობდა, ვინმესთვის გადაებრალეზინა ქურდობა. მთელი დღე ბაზრობაზე ვმუშაობდი. ერთ დღესაც სახლში მისულს საშინელი ხმაური შემომესმა, კარები რომ შევაღე, თეკლეს ყელში უჭერდა, ხმა რომ არ ამოეღო. მაშინ გავიგე პირველად, რომ გოგამ კიდევ ერთხელ წააგო და სახლიდან ბავშვის ნათლობის ნივთების წაღებას გეგმავდა. იმ დღიდან დაიწყო არეულობა ოჯახში. თეკლა ძალიან ეცადა. რას არ ვპირდებოდით, სხვა ქალაქში გადასვლას, სხვა ქვეყანაში წასვლას, ოღონდ შეჩერებულიყო. ვერაფერი შევძელით. ერთხელ მეორე სართულიდანაც კი გადმოხტა, როცა სახლში ჩავკეტეთ. ერთი თვე საავადმყოფოში გაატარა. მერე იგივე გაიმეორა. ახლა უკვე ოჯახი არ ყავს, სახლი გავყიდეთ და ოროთახიან ბინაში ვცხოვრობთ. მუშაობს, მეუბნება, რომ თამაშს თავი დაანება, მაგრამ იმედი არ მაქვს, რომ ამ საქმეს საბოლოოდ დაივიწყებს. სულ საშინელების მოლოდინში ვარ. ვერაფერს ვაკეთებ“.

ფსიქოლოგები მიგვანიშნებენ, რომ ამ დროს განსაკუთრებული ყურადღებაა საჭირო:

ასეთი ადამიანი არ უნდა დარჩეს ყურადღების გარეშე. არასოდეს ისაუბროთ იმაზე, რა საშინელება გააკეთა, როგორ დაღუპა ყველა და ასე შემდეგ... პირიქით, აგრძნობინეთ, რომ, მომხდარის მიუხედავად, თქვენ ყველანი მის მხარეს ხართ და მხოლოდ დახმარებას ცდილობთ.

ნუ შეეცდებით მის გამოსწორებას ერთ დღეში. ნურაფერს აუკრძალავთ. მისი ფსიქიკა უკვე დარღვეულია და ერთბაშად მისი გამოსწორების იმედიც ნუ გექნებათ.

პირიქით, დაეხმარეთ, რომ ფსიქოლოგიურად გაძლიერდეს და თავად თქვას ყველაფერზე უარი. თავიდანვე შეთანხმდით, რომ პროცესი იქნება ხანგრძლივი, რომ თქვენ ყველანი ერთად შეებრძოლებით ამ სენს, რომ თქვენ მზად ხართ, მორიგი წაგების სიმწარეც თქვენთან ერთად განიცადოთ მხოლოდ იმ იმედით, რომ ეს ბოლო სისულელე იქნება და მას არასოდეს დაუბრუნდებით.

მხოლოდ მხარდაჭერით, მხოლოდ თანადგომით შეძლებთ თქვენი საყვარელი ადამიანის დაცვას და გადარჩენას.

ალკოჰოლიზმი

მავნე ჩვევების რიცხვს მიეკუთვნება ალკოჰოლიზმი, რომელიც ოჯახური კონფლიქტების გამოწვევ მიზეზებში სერიოზულ ადგილს იკავებს.

რა არის ალკოჰოლიზმი? ალკოჰოლიზმი გავრცელებული მავნე ჩვევაა, რომლის დროსაც ადამიანს უჩნდება ალკოჰოლური სასმელებისადმი პათოლოგიური ლტოლვა. ნეგატიური შედეგების მიუხედავად, ვერ ახერხებს სასმელზე უარის თქმას და ეს ჩვევაც დროთა განმავლობაში სერიოზულ დაავადებად - ალკოჰოლიზმად ყალიბდება.

„ალკოჰოლი“ არაბული სიტყვაა და ნიშნავს ნახს და საამოს. ის ერთ-ერთი ყველაზე გავრცელებული ნარკოტიკია, რომელიც მომენტალურად მოქმედებს ორგანიზმზე და, მიუხედავად იმისა, რომ იქმნება გამხიარულების შთაბეჭდილება, სინამდვილეში დეპრესანტია.

ალკოჰოლური სასმელებისადმი ლტოლვა განპირობებულია გარეშე მიზეზებით, ტრადიციული ელემენტებით, პროფესიული აუცილებლობით და სხვა.

ალკოჰოლიზმი, როგორც მავნე ჩვევა, პირდაპირ კავშირშია ოჯახურ კონფლიქტებთან და ძალადობის გამომწვევ მიზეზებში ერთ-ერთი სერიოზული ადგილი უჭირავს.

ფონდი „სოხუმის“ საქმიანობაში კარგად გამოიკვეთა, რომ ალკოჰოლიზმით გატაცების შემთხვევები ძალიან ხშირია სოფლებში. ალკოჰოლთან დაკავშირებული ოჯახური დრამები არავის აკვირვებს. საკუთარ გასაჭირზე ნაკლებად ყვებიან, მაგრამ სხვისი ისტორიების მოყოლა არ უჭირთ. ხშირად აღნიშნავენ, რომ მიზეზი უმუშევრობაა. ქალების დიდი ნაწილი ან თბილისშია, ან თურქეთში სამუშაოდ წასული. მამაკაცები, ფაქტობრივად, უფუნქციოდ დარჩნენ. ამის გამო ხშირად თვრებიან და გამოსავალს ღვინოში ეძებენ.

ნაირა გ. ყველა საკუთარი მეზობლის ისტორიას:

„ჩემი მეზობლები არიან. ოთხი შვილი ჰყავთ და ოჯახის დანგრევას ამიტომ ერიდებიან. ოთხი ბავშვით სად უნდა წავიდეთ, - ცოლი ამბობს და ბავშვებთან ერთად რამდენი წელია ცხოვრობს ამ ჯოჯოხეთში.

ქმარი სიფხიზლეში სულ სხვა ადამიანია. მეზობლებსაც ძალიან უყვარს. მაგრამ როგორც კი დათვრება, სულ სხვა ადამიანად იქცევა. აგრესიული ხდება და ყველას დახოცვით ემუქრება. სახლში თუ რამე დასამტვრევია, დიდი ხანია დაამტვრია. მეზობლებს სახლში შემოსვლა აუკრძალა: ჩემი ოჯახის საქმეები თქვენი საქმე არ არის და, თუ ვინმე გაბედავს, დანას გაგუყრი მუცელშიო, - იმუქრება. ცოლი ერთი საწყალი გოგოა. შეშინებული უხმოდ დადის და ელოდება, როდის დალეწავს ყველაფერს, როდის გადააბრუნებს მაგიდას და ასე გრძელდება მომდევნო დათრობამდე. მეორე დღეს კი, ვითომც არაფერი, ჩვეულებრივად აგრძელებენ ცხოვრებას.

მე მეზობელი ვარ და, რა თქმა უნდა, მაწუხებს ეს ყველაფერი. თან ბავშვებიც მეცოდება. მაგრამ რა გავაკეთო, რით დავეხმარო, არ ვიცი.“

ფსიქოლოგები აღნიშნავენ, რომ ღვინით თრობა განსაკუთრებით მავნე ჩვევაა, მაგრამ ეს არ შეიძლება იქცეს პათოლოგიად, რომლის დროსაც მთელი ოჯახი ამ პათოლოგიის მსხვერპლი ხდება.

ასეთ დროს დახმარებას, რასაკვირველია, ყოველთვის აქვს აზრი და განსაკუთრებული აკრძალვების შემთხვევაშიც კი ჩარევა ყოველთვის იძლევა ეფექტს.

ფსიქოლოგები გვიჩვენებენ:

- ნუ დაელოდებით იმ დროს, როცა ერთ მშვენიერ დღეს ყველაფერი თავისით შეიცვლება და თქვენს მეზობლად სრული ჰარმონია დაისადგურებს.
- უთხარით საკუთარ თავს, რომ ყოველი ასეთი დღე მაღლა სწევს იმის ალბათობას, რომ ამ ოჯახში საქმე შეიძლება სავალალოდ დასრულდეს. მაშინ უფრო მეტად შეგაწუხებთ დანაშაულის შეგრძნება.
- ნებისმიერი აკრძალვის მიუხედავად, ჩაერიეთ ყველანაირი ფორმით და ჩართეთ ის სტრუქტურები, ვისაც ოჯახური კონფლიქტების დარეგულირება ევალება.
- თუ ხედავთ, რომ ბავშვები ასეთ გარემოში იზრდებიან, თქვენ მოვალე ხართ, იზრუნოთ მათ გადასარჩენად. ისინი ხომ მომავალში აგრესიულ ადამიანებად ჩამოყალიბდებიან, ასეთი ადამიანების სიმრავლე კომფორტს ვერავის შეუქმნის, მათ შორის თქვენც..

ალკოჰოლიზმის შემთხვევაში მნიშვნელოვანია იმ გარემოცვაზე ვიქონიოთ გავლენა, ვისთანაც ეს ადამიანი ალკოჰოლს იღებს. „ვაიძულოთ“ ისინი, რომ მონაწილეობა მიიღონ ამ ადამიანის გადარჩენაში. ნუ დაამალვებენ სასმელს, მოითხოვონ მისგან, რომ შეამციროს ალკოჰოლის რაოდენობა.

პარალელურად გავლენა ვიქონიოთ მეუღლეზე. თუ ცოლი მხოლოდ მორჩილებას გამოხატავს და არ ცვლის თავის მდგომარეობას, ის უკვე პათოლოგიური მსხვერპლია, რომელიც მხოლოდ იმაზეა ორიენტირებული, როგორმე დრო გაიყვანოს, სანამ ქმარს სიმთვრალე გადაუვლის.

ურიგო არ იქნება ფსიქოლოგთან გაიაროს კონსულტაცია, რათა ინდივიდუალურად მოხდეს მისთვის შესაბამისი რჩევების მიღება.

ნარკომანია

ნარკომანია უფრო მეტია, ვიდრე მავნე ჩვევა. ეს დაავადება კაცობრიობის უმთავრესი სენია. დიახ, სენი და არა დანაშაული, რომელიც კანონით ისჯება. ეს ორი ცნება დღემდე ერთმანეთში ერევათ და ნარკომანს დამნაშავედ მიიჩნევენ. სამწუხაროდ. ამ სენმა საქართველოშიც მყარად მოიკიდა ფეხი... ადამიანები სხვადასხვა მიზეზის გამო ხდებიან წამალდამოკიდებულნი, ზოგს პირადი პრობლემის დავიწყება უნდა, ზოგს - ფინანსური, ზოგი კი მხოლოდ გასინჯვას აპირებს და ჰგონია, რომ ამით დაამთავრებს თავის ურთიერთობას წამალთან, მაგრამ სწორედ აქ უშვებს გამოუსწორებელ შეცდომას. იგი პირველ ნაბიჯს დგამს ჭაობში, საიდანაც გამოსვლა მხოლოდ ერთეულებს შეუძლიათ.

ნარკომანიით დაავადებული ადამიანი ვერ აკონტროლებს საკუთარ თავს. იგი ზიანს აყენებს ოჯახის წევრებს და ყველაფერზეა წამსვლელი საკუთარი მოთხოვნილების დასაკმაყოფილებლად. თუ ფული გამოელია, ყიდის ყველაფერს, რაც გააჩნია. იგი კარგავს ადამიანურ თვისებებს და ემსგავსება მტაცებელ ცხოველს, რომელიც გამალებული იბრძვის საკვების მოსაპოვებლად. ნარკოტიკი ანგრევს ადამიანის იმუნურ სისტემას და ძალიან მალე ახდენს ყველა - როგორც გონებრივი, ასევე ფიზიკური ფუნქციის მოშლას.

ამ ყველაფერს ემატება გარემო, სადაც ნარკომანს უწევს ცხოვრება. იგი ვერანაირად ვერ გამოსწორდება, თუ მისი მეგობრები, სანაცნობო წრე წამალდამოკიდებული ადამიანებითაა გაჯერებული, ამიტომ მნიშვნელოვანია სანაცნობო წრის გამოცვლა, ყველაფრის დავიწყება.

ნარკომანიის პრობლემასთან მშობლების უმრავლესობას შეხება არასოდეს ჰქონია. ბევრი ფიქრობს, რომ „მათ შვილს ეს არასოდეს დაემართება, ის არასოდეს გახდება ნარკომანი“. ერთ მშვენიერ დღეს კი ყველაფერი ყირაზე დგება. მშობლები გვიან ხვდებიან, რომ შვილმა ნარკოტიკების მოხმარება დაიწყო. როგორც წესი, მათ ჯერ პანიკა იპყრობს: „რატომ დავისაჯე, როდის დავუშვი შეცდომა?“ შემდეგ კი ნარკოლოგებთან, ფსიქოლოგებთან და ფსიქიატრებთან გარბიან. მზად არიან, დაავადებულის განსაკურნებლად ნებისმიერი თანხა გაიღონ. შეწუხებულები მის ყოველ ნაბიჯს აკონტროლებენ, უმართავენ სკანდალებს და ისტერიკებს, ზოგჯერ ცდილობენ, მშვიდად ესაუბრონ, ზოგჯერ კი ჯიბეებს და უჯრებს უტრიალებენ...

მკურნალობის მორიგი მცდელობის მერე ის კვლავ იწყებს ნარკოტიკების მოხმარებას. მშობლებს ჯოჯოხეთის რამდენიმე წრის გავლა უწევთ. იმედი და ფინანსები

იწურება, მათსა და შვილებს შორის სულიერი კავშირი წყდება, წლების განმავლობაში ეს უფსკრული სულ უფრო და უფრო ღრმავდება.

ასეთ შემთხვევაში მშობლებთან საუბარი ძალიან რთულია. მათ მხოლოდ ის ესმით, რისი გაგონებაც სურთ. ისინი ეთანხმებიან ექიმებს, რომ ნარკომანია ქრონიკული დაავადებაა, რომ ხანგრძლივი მკურნალობის შემდეგ ნარკოტიკების მოხმარებას წამალდამოკიდებულთა ნახევარიც ვერ წყვეტს, მაგრამ მაინც ისე იქცევიან, როგორც ადრე იქცეოდნენ და უწყვეტ იმედგაცრუებას განიცდიან.

ფსიქოლოგები ასეთ დროს ხაზგასმით მიუთითებენ, რომ ყველაზე მთავარი, საიდანაც ნარკომანიასთან ბრძოლა იწყება, არის სურვილი. მრავალწლიანი გამოცდილება აჩვენებს, რომ ადამიანი, რომელსაც არ უნდა დაანებოს თავი ნარკოტიკს, არ შეწყვეტს მოხმარებას. შეიძლება ვურჩიოთ, დავემუქროთ, დავსაჯოთ, მოველაპარაკოთ, შევიპიროთ, ვემუდაროთ, გამოვკეტოთ ოთახში, მაგრამ ის მაინც იქნება მომხმარებელი მანამდე, ვიდრე მოხმარების სურვილს თვითონ არ დაკარგავს“. თუ საქმე სურვილით დაიწყო, მისი გამოჯანმრთელების შანსი ბევრად მეტია.

საკმაოდ რთულია ასეთი ადამიანის მშობლებს რამე განსაკუთრებული რჩევა მისცე, თუმცა არსებობს განსაკუთრებული მიდგომა, რომელიც ნარკომანთან მიმართებაში აუცილებელია.

ერთ-ერთი ექიმი, რომელიც ამ დაავადებას წლების განმავლობაში მკურნალობდა, საკუთარი ბენეფიციარის წერილს აქვეყნებს. ის თავისი ოჯახის წევრებს შემდეგი სიტყვებით მიმართავს და თითქოს პირდაპირ სთავაზობს მათ დახმარების ერთიან სქემას:

„არ წამიკითხოთ ნატაციები, არც მორალზე მელაპარაკოთ, არ მეჩხუბოთ, არ მაქოთ, არ დამადანაშაულოთ და მედაოთ, როდესაც ნარკოტიკების ზემოქმედების ქვეშ ვიმყოფები. აზრი არა აქვს.

არ გადამიყაროთ ნარკოტიკები. ამით მხოლოდ გამიუარესებთ მდგომარეობას.

არ დაუჯეროთ ჩემს დაპირებებს – ამით ვეცდები, ჩემი ტკივილი დავფარო. როდესაც ჩემთან გაქვთ ურთიერთობა, მაქსიმალურად მომიტმინეთ, ამიტანეთ, არ გამოხვიდეთ მდგომარეობიდან. ეს მხოლოდ დაგვლუპავს და ვერაფრით დამეხმარებით.

ხელი არ დამაფაროთ და არ ეცადოთ ჩემი დაავადების შედეგის შეცვლა მალევე მომთხოვოთ.

ნუ გაექცევით რეალობას ისე, როგორც მე გავექეცი. მე ნარკომანი ვარ. მაგრამ მე მიინდა გამოჯანმრთელება. მე მჭირდება ექიმის, ფსიქოლოგის და ყველაზე მეტად თქვენი დახმარება. რადგან მე არ შემიძლია საკუთარ თავს დავეხმარო“.

ჩვენი დახმარება სჭირდება ყველას, ვისაც მაგნე ჩვევები დაპატრონებია. ჩვენ ადამიანები ვართ - ოჯახი, დედ-მამა, და-ძმები, მეუღლეები, მეგობრები, მეზობლები,

სკოლა, სამთავრობო დაწესებულებები და არასამთავრობო ორგანიზაციები, საზოგადოება...

ამიტომ ბევრია ჩვენზე დამოკიდებული. ჩვენ ჩვენი პასუხისმგებლობა გვაქვს - გვერდში ვყავდეთ ჩვენს ახლობლებს, ვაგრძნობინოთ მხარდაჭერა.

როდესაც ოჯახში სიყვარულისა და ბედნიერების დეფიციტია, ჩვენი ახლობლები სხვაგან იწყებენ მის ძიებას. ამიტომ უნდა ვისწავლოთ, გვიყვარდეს ისინი იმ გარემოებაშიც კი, რომელიც არ მოგწონს და გვაფორიაქებს. როცა დახმარების სხვადასხვა ვარიანტებზე ვფიქრობთ, ხანგრძლივი და რთული ბრძოლისთვის უნდა განვეწყოთ. მხოლოდ მოთმინებით, თანადგომით, შეუპოვრობითაა შესაძლებელი შედეგების მიღწევა. ჩვენ ყოველთვის მზად უნდა ვიყოთ და შევძლოთ ჩვენი საყვარელი ადამიანების გადარჩენა.

**მიმართეთ ფონდი „სოხუმის“ ქალთა მხარდაჭერის ცენტრებს,
მიიღეთ უფასო ფსიქოლოგიური და იურიდიული კონსულტაციები**

ქუთაისის ქალთა მხარდაჭერის ცენტრი - მაგლობლიშვილის ქ. 6
579 93 28 28

ხონის ქალთა მხარდაჭერის ცენტრი - სამხედრო დასახლება, კორპუსი 98
579 70 84 84

571 85 42 42

სენაკის ქალთა მხარდაჭერის ცენტრი - ბარათაშვილის 13
579 27 94 94

571 85 39 39

ფოთის ქალთა მხარდაჭერის ცენტრი - ახალი რაიონი, გაგრის ქუჩა 10/9
597 89 25 25

597 15 72 74

ხურჩა/კოკის ქალთა მხარდაჭერის ცენტრი - სოფელი ხურჩა
574 96 27 27

571 76 48 48

წყალტუბოს ქალთა მხარდაჭერის ცენტრი - ახალი დასახლება, 9 აპრილის ქუჩა 3/17
597 54 92 92

592 81 68 68

წარმატებებს გისურვებთ!